

1897-12-23

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 28 nr. 1a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Minder. D. 23/12 - 97.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 1A

Han Jakobus!

Tak for di Di skæder mig Kuden fuld.
Du vidner om ho fast Vinnerind. Du
kan jg godt lide. Jy maa dog saa ogsaa
forvare mig en bitte Smule. Du kan
ho jg paaskeveer du har en temmelig
for den Alter taale sag, som jg selv ikke
venter mig at ringet af. Og hvis jg ikke har
takket dig, saa du har faaet Tredelig deraf
saa er du en Skam. Jy skulde ogsaa
jerne - med at Henrys til andre muelig
Fordel deede ind for mig, som jg
som sagt ikke tror paa, - han latt med
Thoug is gjer alt muelig andre
som kunde gaa, hvis blot haard
haard en halv Time ledig det til.
Ja, jg har rigt nok vaert Begynde end
lo gang. Du forst var muelig
udlukkende for en Fremtidis halige Skag.
Lis, som kan en Gang om Aaret komme

Et Lyfobekendelse var netop i enden
Agt. To dage tog jeg mig ras - med
en daarlige Samvittigheds forestelse -
og rejste ind og sov to Nætter. Byen
men rejste staa om Morgenen den
dag et Stilleroed med Lø, den anden
dag ligeledes om Morgenen til Roskilde
og der på herlystningen. Jeg var alligevel
kun med Nattens tid i Byen.

Senen var jeg derinde en gang til en
Nat, den ledning af det Møde
hvor den bændt har vand. Thi det
var virkelig noget der var værd at
lægge Mærke til og hørte alle alderklasser
men var ved brude. Det akademiske
Eleverampere - en ganske udsat
Fremtoning - som holdt Sammen-
komster med unge Studenter for
genvidt at paavirke ^{hverandres} ~~der~~ og udvikles
ved Samtaler og Diskussioner.
Jeg var kun den Aften derinde, kom
lige på Bussen derhen, talte til
jeg drøftede af Fred, Kommissionen KL 2
(saalangsmanden M) og rejste hjem
næste Morgen - alligevel holdning
noget Tid i Roskilde - hvor jeg
dog nu antant har givet Haald

de se kan Tro. All det vidste jeg ikke.
Jeg fik kun at vide, at Starch. var en
dygtig Mand og et bladt Hoved. gemt i et
olme dnu for Ferstaden - Tænkning
og at han raser imod Umiddelbarheden.
Han sagde til mig, at han havde den nye
Porten. "Og jeg fik af Johannes Krebs en
indtænkning om Opførelsen af et Kammerværelse.
Mødet var stort, med mange, der var
Johansen, Carl Thomsen og en hel anden
moderne Mand. - Ja saa tog vi
Lag, og jeg mærkede til min Forundring
at jeg havde en stor del af Forsamlings
paa min Side.
Da anden dag kom at Grundlovsdag
blev nævnt. - Nu, naar han ikke kommer
all. Det gjaldt at Jaa Diskussionen
vandt mod Hovedpunkterne.
Kunst og Videnskab - Men kan
Udmønstet, - dybest ligger Spørgs-
maalet, om det Barne eller
Tænkens de skal først fremad.
Begge de to skal bruges, saa
baade Tænkens, Fantasien og Hjertet.
Det var det vidste jeg vilde han med
og uden den Læskildre i os, og
imod Starches Videnskabsmand og
Tænkens, som han ment var den,

den gav Underdoten Stød og Gæst de
 aandelige Røis, stilledes paa den hellige
 Enfoldes Maad; Peters Pensepro-
d'hen har givet mere end en Gæst
 sig, saa han tog paa helligens Sæt paa,
 og naar Taleren om, hvorved Fælden
 og Fæst Udgang skal reguleres
 og rettes, hvilket Stadsmeester, skal
 skrive Fæstendene, som han kalder
 det ældste hede, saa hævder paa
 at Samvittigheden er hede, men
 baade den og Tanken maa slaa.
Landhedens Tjeneste, og Landhedens
 ejer hæder den naturlige Samvittig-
 hed eller endog den Tanken. Og
 Landhedens fræder kun hos ham den
 selv sagde, paa Landhedens
Vej og Liv, af ham maa
 Tanken og Samvittigheden gælds og
 opdrages.

Naa - paa lægger den saa megen Vægt
 paa en Saadans Aften, paa den
 Unger Brænd og Gasen, den
 Regjering og Hidsindstæmmelse,
 At kunne paa paa, hvordan den

adskiller mig og om det holden.

Men jeg maatte Taale paa Torv. Og jeg
savnede saa lidt det Møde al Kaar og Raad
ad det der, og kom ad det Vallensløst
alle 7 var længe efter den samlede
Taale, efter den Tændende Qvist!
Men jeg tænkte ikke bliver der, endda
jeg ikke vidste helt hvordan Lagen
stod. Jeg havde en underlig Følelse af
at der skulde vist tales et Indbrændt
alvorsfuldt Ord, hvor saamange Unger
storme frem med aabne Vildhej;
naar Grøden er i Jorden, saa kommer
det an paa hvad Tæd der var.
Jeg forstod det heller ikke, thi jeg ple
saamange ukendte Følles Tale
baade alene og yndet; saa selv om
de ogsaa var der i blandt dem,
saa hørte jeg det astetisk, og takkede
for varmt Adskillelse og det Udfyldte
maade o. s. v. saa var de ogsaa
noget i blande som var varme
ved at høre Sandheden sagt helt
ud. Og fremmed om et eller andet
angt. Pind ikke ved enaadens
Ligelyd Kaufaa et afgørende

Flod ned i det første Øjeblik. Gud
gør det!

Ja lille Venne, for de Rumlære og
andre have Andreus Fald, sandt vil
Alvor selv og vil de Muge vel, for
hvilket er noget at gøre derinde nu.

Da - hvem der havde den praktiske
Ligegyldighed til at lide og samle og virke!
Var de endda en saadan, en erfaren
og klog og varm Mand; saa vilde jeg
gerne være med, en Moses, for hvem
jeg kunde være Aaron. - Hvor der
et vendepunkt i Udviklingen; vi
skulde thi kunne være Tied en
lidt ind i det gode Lige at der skulde
skal tørre i Sandt som den
vandrede Flod, der gennemstrømmer
Damascus og bringer den til
at blive af Frugt bærere og
saat og køber den, for saa
at opsluges af Sydens hede
Ophers bagefter, inden nogen
vind at naa Havet.

Tænk over det, Frank der end
Lad alle Mænd som du. Stærke
og hans Meningsfæller erobre

De Unges Lov. Thi deraf vil ingen
Frugt barked volds frem. Thi i alt
jaet af den gode Frugt. Hans men
M i en frugt god nok tror sig. Hans vil
Rysnad og Fasthed og M. lant
Loann og i kristtisk Föleni.
Men at Forstander alden skules
Rum M; at Barnet is skules
Roader!!

M i den gamle Grundsynd,
Syndet selv, - Hovmodet; vi
vil van som Gud skal Roader
skelne god og ondt. V. betonen
M. han Gud, vi vil M. erkende
Hans Fadermyndig hed, men den
han vil ogsaa lide Barnesforhaeld
og er komme ud i Mörket.

Gud den lov og pris, at
Hans M. har spant sin evn
Søn men aabenbart ved Hans
sin Hæderlige Røst og Stund
saa vi af Hans han kan Gennem
hed og Lydighed og tage mod
vor himmelske Fader Fred og
lad os led ved Haanden af Hans Røst.

Ja kan fyldt is og to i vor Hjerter
at vi daglig maa bedrøge bedr takke vor
Fader for, at vi atter blev omma,
og fik Lov at komme hjem,
og kan holdt Jul som pommene
Børn og blandt vor svage Plenum
i det store Engle kors Halleluja.

Og dermed vil jeg slutte og ønske
for dem is og alle Gud Børn
at vi maa kunne dette med Fryd
og magt, styres ved at få Baaude
som brude os alle sammen i vor
hvide Julebaad her og huse!

Og saa kun kært Hilsen til
for alle, Børn og Luma på
alle dit og dit her.

Glædelig Jul!

Edvin Vm

Viggo.

Mils Mils og Fugleborg. I kan jo
sæde dem som dit Brev. Ja kan ikke
skrive dit som ellers. Og Mils Edvin Fader!!